

Arrest

nr. 39 707 van 3 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 mei 2008 het Rijk binnen en diende op 9 maart 2009 een derde asielaanvraag in. Op 16 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Firadooni op het eiland Chula en te behoren tot de minderheidsgroep Bajuni.

Op 26 mei 2008 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 29 juli 2008. Op 13 augustus 2008 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gehandhaafd bij arrest van 9 december 2008. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 19 december 2008 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 21 januari 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 9 maart 2009 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 9 maart 2009) en het Commissariaat-generaal (dd. 21 april 2009) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U voegde er aan toe dat u sinds u 8 of 9 jaar oud was tot 2006 een homoseksuele relatie onderhield met Ahmed Fadil. U legde ter staving van uw derde asielaanvraag volgende nieuwe documenten neer: een Somalisch paspoort (nr. A0954013) dat uitgegeven werd dd. 12 november 2006 te Mogadishu en een persoonlijke brief. U verklaarde dat u subsidiaire bescherming wenst te krijgen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissariaat-generaal op 29 juli 2008 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing gesteld dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. In het licht hiervan werden de door u aangehaalde vervolgingsfeiten – die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben – dan ook in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 9 december 2008 onder meer geconcludeerd "zijn verklaringen en kennis zijn dermate ontoereikend dat zijn voorgehouden nationaliteit en etnische herkomst bedrieglijk voorkomen" en "verzoekers Somalische origine en nationaliteit komen bedrieglijk voor" (zie arrest RvV nr. 20186).

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw derde asielaanvraag te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden:

Van de door u voorgelegde persoonlijke brief kan opgemerkt worden dat het hier een handgeschreven brief van persoonlijke aard betreft en dat, gezien uw eerste asielaanvraag beoordeeld werd als niet geloofwaardig, dit document geenszins de weigeringsbeslissing, genomen op 29 juli 2008, betreffende uw eerste asielaanvraag teniet doet.

Van het door u voorgelegde Somalisch paspoort (nr. A0954013) dat uitgegeven werd dd. 12 november 2006 te Mogadishu kan gezegd worden dat dit document geenszins de geloofwaardigheid van de door u beweerde Somalische nationaliteit kan herstellen gezien voorgelegde documenten steeds gepaard moeten gaan met een geloofwaardig asielrelaas hetgeen in casu niet het geval was.

Wat betreft uw verklaringen dat u sinds u 8 of 9 jaar oud was tot 2006 een homoseksuele relatie had met uw vriend Ahmed Fadil (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 21 april 2009, p. 6) kan het volgende gezegd worden. Zo verklaarde u dat u in september 2006 door de vader van Ahmed Fadil op heterdaad betrupt werd terwijl u de herenliefde bedreef met Ahmed Fadil (p. 7-8). U verklaarde dat u hierop onmiddellijk het eiland Chula ontvluchtte en u verschool op het eiland Koyama uit vrees voor executie (p. 8). Echter, vervolgens beweerde u dat u na onderhandelingen met de lokale clanoudsten mocht terugkeren naar Chula (p. 9) in januari 2007 (p. 8), dat u vergeven werd (p. 9), dat u vergiffenis kreeg (p. 9) en geen problemen meer kende omwille van uw eerdere homoseksuele relatie (p. 9). U beweerde tevens dat uw homoseksualiteit niet het probleem was dat u het land deed verlaten (p. 5 en 6) en dat u sinds uw terugkeer naar het eiland Chula in januari 2007 (p. 8) u zich niet meer aangetrokken voelde tot mannen (p. 9) en u zich sinds uw huwelijk (p. 9) enkel aangetrokken voelt tot vrouwen (p. 9).

Het blijft overigens hoogst bevreemdend dat u pas in het kader van uw derde asielaanvraag en dan nog slechts tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal melding maakte van uw homoseksuele verleden, terwijl men toch zou verwachten dat u hiervan reeds bij het indienen van uw

eerste asielaanvraag melding zou hebben gemaakt. Deze vaststelling roept dan ook vragen op naar de waarachtigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers *"middelen zijn gebaseerd op artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"*.

2.2. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers vroegere asielaanvragen te beoordelen in beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dient te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.2. Verzoeker voert aan *"dat de bestreden beslissing enkel verwijst naar het interview afgenomen tijdens de eerste asielprocedure. Er wordt in de bestreden beslissing naar geen enkel element verwezen van het interview dat werd afgenomen in het kader van de derde asielprocedure, waaruit zou moeten blijken dat verzoeker niet over de Somalische nationaliteit beschikt. Tijdens het laatste interview werd naar die kennis van verzoeker niet meer gepeild. Het is toch niet correct om elementen te gebruiken uit de eerste asielprocedure zonder verzoeker de kans te geven zich hieromtrent te verdedigen? Dit is een schending van zowel de motiveringsverplichting, als van het beginsel van de redelijkheid."*

3.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in

casu niet het geval. Wel meent verzoeker niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissing en voert aldus de materiele motiveringsplicht aan zodat de middelen vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de Commissaris-generaal, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens nagaat die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen in het administratieve dossier. Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van alle gegevens ook deze die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

3.4. Verzoeker *“verklaart opnieuw dat hij de Somalische nationaliteit bezit en dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten als gevolg van de gewapende groepering van de Hawiye clan. Hij heeft als nieuw element zijn origineel Somalisch paspoort overgemaakt aan het CGVS. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat het neergelegde paspoort geen authentiek stuk is. Er wordt verwezen naar het arrest van 7 augustus 2007 van de Raad van State (niet gepubl) waarin de bewijskracht van authentieke stukken wordt bevestigd. Het CGVS beslist geen geloof te hechten aan het neergelegde paspoort. Nochtans bewijst deze de afkomst van verzoeker en weegt zij op tegen de twijfels die het CGVS heeft aangaande de afkomst van verzoeker. Het bestaan van een paspoort weegt zwaarder door dan de beperkte kennis van verzoeker over het Somalische clansysteem, alsook over de geo-politieke situatie in Somalië.”*

3.4.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat om enige bewijswaarde te hebben, neergelegde documenten ondersteund moeten worden met geloofwaardige, overtuigende verklaringen. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat verzoekers beweerde Somalische nationaliteit niet kan overtuigen nu zijn kennis van Somalië geheel ontoereikend is. Zowel verzoekers geo-politieke kennis van zijn regio als zijn kennis van het Somalisch clansysteem bleek geheel onvoldoende om geloof te kunnen hechten aan zijn beweerde Somalische identiteit. Het neergelegde paspoort kan de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde nationaliteit bezwaarlijk vitiëren nu uit de informatie toegevoegd aan de verweernota en die verzoeker ter terechtzitting niet betwist, blijkt dat door de afwezigheid van een officiële regering in Somalië vele documenten gemakkelijk kunnen gekocht worden op de grote markten in Mogadishu, Bosaso en Hargeysa. Deze stukken hebben binnen Somalië geen bewijswaarde. Overigens, het is immers van algemene bekendheid dat Somalië geen administratieve structuren meer bezit nu na 1991 het land in totale chaos verviel en de oorlog naast alle gebouwen ook de staatsinstellingen heeft vernield. Verzoeker toont dan ook niet aan waar in Somalië een dienst zou bestaan waar paspoorten worden uitgereikt. Het paspoort is dan ook duidelijk een stuk door onbevoegden aangemaakt voor onderhavige procedure. Dat verzoeker dergelijk frauduleus document neerlegt ondermijnt verder zijn algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden nationaliteit nu hij als Somaliër diende te weten dat de administratie implodeerde. Wat de brief van zijn familie betreft dient te worden vastgesteld dat dergelijke privé-briefwisseling geenszins een objectief bewijs uitmaakt en geen afbreuk doet aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven.

3.5. Aangezien verzoekers Somalische nationaliteit de kern uitmaakt van zijn asielaanvraag, en deze ongeloofwaardig is hebben zijn problemen aldaar dan ook geen bestaansgrond. Ten overvloede kan er op gewezen worden dat verzoeker uitdrukkelijk aangaf dat hij zijn land van herkomst -wat niet Somalië kan zijn- niet ontvluchtte omwille van zijn homoseksualiteit, dat hij hiervoor niet bestraft werd en vergiffenis verkreeg van de clanoudsten. Het is ook niet ernstig dat verzoeker nooit eerder in zijn vorige asielprocedures gewag maakte van dit motief. Overigens verklaart verzoeker dat hij sinds zijn huwelijk geen homoseksueel meer is (gehoorverslag CGVS, 21.04.2009, p. 6 en 9). Verzoeker gaat in het verzoekschrift niet nader in op de bevindingen van de Commissaris-generaal, die dan ook onverminderd overeind blijven. Verzoekers ingeroepen homoseksualiteit komt dan ook verzonnen en opportunistisch voor.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. *“Gezien het aanhoudend gewapend conflict in Somalië is verzoeker van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van voormeld artikel 48/4 §2,c.”*

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de verklaringen dermate onvoldoende dat zijn beweerde Somalische nationaliteit bedrieglijk voorkomt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De overige middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

6. Bijkomstig kan er op worden gewezen dat verzoekers derde asielaanvraag voorkomt als oneigenlijk gebruik van de asielprocedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK